

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макара Івана Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 40 Конституції України, частини другої статті 248² Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
20 листопада 2003 року
№ 54-у/2003

Справа № 2-30/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макара Івана Івановича щодо офіційного тлумачення положень

статті 40 Конституції України, частини другої статті 248² Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Макар І.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 40 Конституції України, частини другої статті 248² Цивільного процесуального кодексу України.

Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним застосуванням судами України положень вказаних статей Конституції України та Цивільного процесуального кодексу України.

2. З матеріалів справи вбачається, що громадянин Макар І.І. неодноразово звертався в суди загальної юрисдикції зі скаргами на бездіяльність Генеральної прокуратури України та неправомірні дії Центральної виборчої комісії, які не давали відповіді на його звернення.

Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 20 червня 1997 року, яке залишене без зміни ухвалою судової колегії у цивільних справах Київського міського суду від 24 вересня 1997 року, скаргу громадянина Макара І.І. на бездіяльність Генеральної прокуратури України, яка полягала в нерозгляді його скарг щодо відмови в порушенні окремих кримінальних справ, було визнано обґрунтованою.

Скаргу громадянина Макара І.І. на неправомірні дії Центральної виборчої комісії щодо порушення строків надання відповіді Печерський районний суд м. Києва своїм рішенням від 17 липня 2002 року задовольнив, а в задоволенні вимог стосовно прийняття рішення за його заявою, в якій йшлося про скасування результатів референдуму від 16 квітня 2000 року, відмовив.

Колегія суддів судової палати у цивільних справах апеляційного суду міста Києва ухвалою від 26 вересня 2002 року та колегії суддів судової палати у цивільних справах Верховного Суду України своїми ухвалами від 17 лютого 2003 року і від 16 травня 2003 року у задоволенні відповідно апеляційної і касаційної скарг

відмовили, а зазначене рішення Печерського районного суду м. Києва від 17 липня 2002 року залишили без змін.

3. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 3 жовтня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Однак цих вимог у конституційному зверненні не дотримано. У матеріалах справи відсутні факти неоднозначного застосування судами України чи іншими органами державної влади положень статті 40 Конституції України, частини другої статті 248² Цивільного процесуального кодексу України. До того ж громадянин Макар І.І. не вказав, які саме його конституційні права було порушено або могли бути порушені.

Тому підстави для відкриття конституційного провадження у цій справі відсутні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 42, пунктом 2 статті 45, статтями 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макара Івана Івановича про офіційне тлумачення положень статті 40 Конституції України, частини другої статті 248² Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного

звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ